

Aanvallen op de echte Iraanse oppositie

Na de massale protesten vorig jaar in Iran probeert het Iraanse regime het Iraanse Verzet, de motor achter de protesten in Iran, op diverse manieren schade toe te brengen. Dit laat zien dat het Iraanse regime het Iraanse Verzet als de grootste bedreiging voor het voortbestaan van de onderdrukkende en terroristische Iraanse dictatuur ziet.

Wat deed het Iraanse regime in de eerste helft van 2023 om het Iraanse Verzet te verzwakken? Hieronder volgt een overzicht.

1. *Reza Pahlavi, de zoon van de Sjah, wordt als alternatief gepresenteerd.* Dit gebeurde in Nederland onder meer door het Comité Iran Vrij, onder leiding van voormalig minister van Buitenlandse Zaken Uri Rosenthal. Verder nodigde de Tweede Kamer Reza Pahlavi uit voor een gesprek, dat na het zomerreces zal plaatsvinden. In Israël werd Reza Pahlavi zelfs als een vorst onthaald. Israëliëse media verzuimden echter te vermelden dat de grootvader van Reza Pahlavi een fan van Adolf Hitler was. Wel werd gezegd dat de Sjah een dictator was en dat Reza Pahlavi geen mensen in Iran heeft om daar verandering te weeg te brengen.
2. *Masih Alinejad keert zich tegen het Iraanse Verzet.* Op de Veiligheidsconferentie in München, lanceerde Masih Alinejad, die een bondgenootschap met Reza Pahlavi was aangegaan, een felle aanval op het Iraanse Verzet. Daarbij verweet ze het Iraanse Verzet niet met Reza Pahlavi te willen samenwerken. Ze vermeldde daarbij niet dat de Sjah de drie oprichters en twee andere leiders van de Iraanse Volksmojahedin, de belangrijkste organisatie binnen het Iraanse Verzet, liet executeren en dat hetzelfde met Massoud Rajavi zou zijn gebeurd als zijn broer Kazem niet een internationale campagne had gelanceerd om executie te voorkomen. Reza Pahlavi heeft nooit afstand genomen van de ernstige mensenrechtenschendingen die onder het bewind van zijn vader zijn uitgevoerd.
3. *België bezwijkt onder Iraanse druk.* In 2018 werd een aanslag van Iran op de bijeenkomst van het Iraanse Verzet in Villepinte bij Parijs verijdeld. De schuldigen werden gearresteerd en in België tot hoge gevangenisstraffen veroordeeld. De hoogste straf van twintig jaar was voor de Iraanse diplomaat Assadollah Assadi. Iran wilde zijn diplomaat terug en arresteerde daarom de Belgische NGO-medewerker Olivier Vandecasteele. Uiteindelijk bezweek de Belgische regering onder de druk van Iran en liet de terrorist Assadollah Assadi gaan in ruil voor Olivier Vandecasteele en drie andere Europeanen. Daarmee was het verhaal nog niet uit, want in diezelfde tijd nodigde het gewest Brussel de burgemeester van Teheran, een voormalig hoofd van de Basij-milities, uit voor een conferentie in Brussel. Om Iran niet voor het hoofd te stoten, besloot de Belgische regering de benodigde visa te verstrekken. Dit leidde tot grote ophef, onder meer omdat in het gevolg van de burgemeester van Teheran mensen meekwamen die de Belgische parlementariër Darya Safai in Iran hadden bedreigd.
4. *Aanvallen op het kantoor van het Iraanse Verzet.* Het Iraanse Verzet heeft zich altijd tegen de vrijlating van Assadollah Assadi verzet. Diens vrijlating in ruil voor Olivier Vandecasteele zou het Iraanse regime alleen maar aanmoedigen om nog meer Europeanen te gijzelen en nog meer terreurdaden te begaan. Het is dan ook geen toeval dat na de vrijlating van Assadollah Assadi het Iraanse regime twee keer een aanval op het kantoor van het Iraanse Verzet in Parijs heeft uitgevoerd.

5. *Frankrijk bezwijkt onder Iraanse druk.* Op zaterdag 10 juni voerde de Franse president Macron een anderhalf uur durend telefoongesprek met de Iraanse president Raisi, die mede verantwoordelijk is voor de massale executies van politieke gevangenen in 1988 en voor het neerslaan van de recente protesten Iran. Na dit telefoongesprek werd al gevreesd dat dit negatieve gevolgen voor het Iraanse Verzet zou hebben. Die vrees bleek terecht. Frankrijk verbood de massale bijeenkomst van het Iraanse Verzet op 1 juli in Parijs. Het Iraanse Verzet heeft het verbod als ongrondwettig en ongegrond bestempeld en heeft aangegeven het verbod aan te vechten en een klacht in te dienen.
6. *Albanië bezwijkt onder Iraanse druk.* Op dinsdag 20 juni trok de Albanese politie met grote overmacht naar Ashraf-3 om de nederzetting te doorzoeken. Volgens de officiële lezing ging het hierbij om het uitvoeren van een gerechtelijk bevel, waarbij de grondrechten en vrijheden van de bewoners van Ashraf-3 zouden worden geëerbiedigd. Die grondrechten en vrijheden zijn echter niet geëerbiedigd, want er is één persoon gedood en er zijn door het gebruik van pepperspray vele gewonden. De Albanese politie had in goed overleg met de leiding van Ashraf-3 het kamp zonder problemen kunnen doorzoeken. Daar is echter niet voor gekozen. Het is duidelijk dat hier met schijn van recht het Iraanse Verzet in Ashraf-3 buitensporig geweld is aangedaan. Iran heeft in het verleden cyberaanvallen op Albanië uitgevoerd. Kennelijk is nu ook Albanië onder de Iraanse druk bezweken.

We moeten niet verbaasd zijn, dat dit allemaal gebeurt. Het Iraanse Verzet is de enige organisatie waar het Iraanse regime echt bang voor is. In 1988 heeft het Iraanse regime geprobeerd door massale executies het Iraanse Verzet uit te roeien. Dat is niet gelukt. In de tijd van de Irakese premier Maliki heeft Iran geprobeerd de bewoners van Kamp Ashraf uit te roeien. Dat is niet gelukt. Het Iraanse regime hoopte toen dat het Iraanse Verzet vanzelf zou uitsterven, maar in Iran is een nieuwe generatie met nieuwe verzetshelden opgestaan. Grootayatollah Montazeri zei in 1988 al tegen Khomeini dat mensen gedood kunnen worden, maar een idee niet.

Albert Welleweerd, 23 juni 2023